

ZAIMEK 3

Nr 3/ II/III 2017/2018

GAZETKA SZKOŁY PODSTAWOWEJ ZAKONU PIJARÓW IM. KS. ONUFREGO KOPCZYŃSKIEGO

W tym numerze:

Aktualności, Ciekawostki, Prace Uczniów Pijarskich Szkół w Warszawie, świąteczna krzyżówka i wiele innych cennych informacji...

Aktualności

Lekcja w-f na łyżwach

Dnia 4 stycznia 2018 całą klasą III a gimnazjum wybraliśmy się na łyżwy na tor Stegny. Towarzyszyła nam nasza wychowawczyni pani Lidia Łukasiewicz i pani Krystyna Foks- nauczycielka wf-u.

Ze szkoły wyszliśmy po 4 lekcji. Po dotarciu na miejsce i wypożyczeniu łyżew, wszyscy weszliśmy na lód. Jeździliśmy, ścigaliśmy się i miło spędziliśmy czas, który bardzo szybko minął. Po około 2 godzinach musieliśmy opuścić ślizgawkę. Wszyscy uważają, że ruch na świeżym powietrzu i zabawa była przednia. Takie klasowe, sportowe wyjście organizujemy co roku. Mamy z nich ciekawe wspomnienia. Szkoda, że za rok w takim zespole klasowym już się nie spotkamy. Nasze drogi się rozejdą i każdy z nas pójdzie do innego liceum.

Julia Podpora
p. Lidia Łukasiewicz
p. Krystyna Foks

NA TORZE ŁYŻWIARSKIM STEGNY...

Zawody łyżwiarskie dla dziewcząt odbyły się w czwartek 22.02.2018 r. na Torze STEGNY. Było siedem zawodniczek i pięć konkurencji.

Pierwszą dyscypliną była jazda przodem, a kolejną jazda tyłem. Przebieg tych dwóch rywalizacji wyglądał tak samo: na końcu lodowiska stał pacholek, który trzeba było objechać i wrócić na start. Trzecim wyścigiem był slalom. Jedna z naszych zawodniczek przewróciła pacholek, który musiał zostać podniesiony przez kolejną. Niestety podczas tej czynności przeszkoda rozszarpała się na dwie części, przez co straciłyśmy dużo czasu. Później nastąpił czas na jazdę po ósemce. Jedna nasza zawodniczka podczas wykonywania swojego zadania przewróciła się i ostatecznie ślizgiem przeleciała przez metę, co wyglądało spektakularnie. Na koniec miał się odbyć bieg na dwieście metrów, ale z niewiadomych mi powodów został odwołany. Podczas przerwy koniecznej na podliczenie czasu dojechali do nas chłopcy, którzy mieli zawody zaraz po nas.

Przyznam szczerze, że kiedy przeczytano pierwsze i drugie miejsce sądziłam, że nie będziemy na podium. Jednak okazało się inaczej. Zdobyłyśmy brąz. Kiedy wypowiedziano słowo Kolegium zaczęłyśmy piszczeć, ponieważ wiedziałyśmy, że startowało tylko jedno. Zrobiono nam zdjęcia, po czym wróciłyśmy z panią do szkoły.

Trochę mniej szczęścia mieli chłopcy, do miejsca na podium zabrakło im 0,06s.

Karolina Dąbrowska kl. 5a

Lekcja muzealna kl. III a gimnazjum w Muzeum Narodowym

12 stycznia o godzinie 9.00 wybraliśmy się do Muzeum Narodowego. Tematem naszych zajęć była **Galeria kontrastów, po 1939 roku**. Już na samym początku spotkania pani przewodnik podzieliła nas na zespoły, które miały opracować inną epokę w malarstwie, począwszy od roku 1939, a skończywszy na malarstwie współczesnym. Poznawaliśmy najslynniejszych artystów jak i tych trochę mniej znanych z każdego okresu. Po pracy w grupach i prezentacji jej efektów przyszedł czas na oglądanie wystawy, która głównie poświęcona była okresowi PRL. Mogliśmy na niej zobaczyć kartki, znaczki pocztowe czy magnesy na lodówkę z tamtej epoki. Obejrzeliśmy również film, który tworzony był przez 20 lat. „Nie rozumiem sztuki. Sama, sam bym tak namalował” – nieraz słyszymy podobne opinie. Na podstawie prac najslynniejszych artystów polskich, m. in.: Andrzeja Wróblewskiego, Tadeusza Kantora, Wojciecha Fangora i Wilhelma Sasnala, poznaliśmy wielowątkowość polskiej sztuki współczesnej.

Cała wycieczka upłynęła w miłej i przyjemnej atmosferze.

Franciszek Zagórski – kl. III a
zdjęcia: p. Lidia Łukasiewicz

NARODOWY DZIEŃ ŻOŁNIERZY WYKŁĘTYCH

W czwartek 1 marca obchodziliśmy Narodowy Dzień Żołnierzy Wyklętych.

Obchody zaczęliśmy od uroczystej Mszy Świętej w intencji poległych. Następnie cała społeczność szkolna udała się do teatru szkolnego, gdzie mieliśmy okazję wysłuchać biografii Żołnierzy Wyklętych. Prezentacje zostały przygotowane przez przedstawicieli każdej klasy.

Na koniec ogłoszono wyniki zorganizowanych konkursów, m.in. konkurs plakatów, gazetki klasowej. Zwycięska klasa została nagrodzona. Wszystkie wystąpienia były ciekawe i godne uwagi.

Pola Józefowicz kl. 6a

Troszkę historii

Powstanie Styczniowe

Po rządach Mikołaja I, nowy władca Rosji – Aleksander II - niósł nadzieję. Był uważany za liberała, sprzyjającego reformom.

W ramach reform posewastopolskich w zaborze rosyjskim złagodzone cenzurę, pozwolono powrócić do kraju zesłańcom i emigrantom, zwolniono więźniów z warszawskiej Cytadeli, zezwolono na założenie w Warszawie Akademii Sztuk Pięknych i Akademii Medyko-Chirurgicznej oraz powołano Towarzystwo Rolnicze, na którego czele stanął Andrzej Zamojski.

W zaborze rosyjskim jak i w samej Rosji odradzały się uczucia patriotyczne Polaków. Wyrażane były w manifestacjach. Przeciwny im był margrabia Aleksander Wielopolski.

Przyczyny wybuchu powstania:

- porażka Rosji w wojnie krymskiej
- polityka cara wobec KP
- manifestacje polityczne
- sukcesy zjednoczeniowe Włochów
- hasła uwłaszczeniowe wśród ludności wiejskiej
- branka

Powstanie Styczniowe objęło swym zasięgiem Królestwo Polskie, a także Litwę, Białoruś oraz część Ukrainy.

Walki powstania styczniowego ze względu na dużą przewagę wroga miały charakter partyzancki. Łącznie odbyło się około 1200 bitew.

W lecie 1863 Polacy dysponowali jedynie 30 tysiącami słabo doświadczonych i zaopatrzonych powstańców w porównaniu do 340 tysięcy żołnierzy rosyjskich. Polacy nie uzyskali pomocy ze strony mocarstw zachodnich. Szanse powstańców znacząco osłabił także obojętny stosunek ludności chłopskiej.

W powstaniu brały udział dwie grupy: biali i czerwoni. „Biali” propagowali zjednoczenie całego społeczeństwa oraz dążenie do rozszerzania Królestwa. „Czerwoni” natomiast byli zwolennikami powstania zbrojnego przeciw caratowi, by dokonać reform uwłaszczeniowych w wolnej już Polsce.

Noc 14/15.01.1863 – ‘branka’ tzn. przymusowy pobór młodych mężczyzn do wojsk rosyjskich.

22.01.1863 - Wybuch powstania styczniowego

Komitet Centralny Narodowy ogłasza się Tymczasowym Rządem Narodowym i wydaje manifest powstańczy oraz dekry zapowiadające uwłaszczenie chłopów
Wybranie Ludwika Mierosławskiego na dyktatora powstania

03.1863 – przyłączenie się białych do powstania

11.03.1863 - Marian Langiewicz z inicjatywy Białych ogłasza się dyktatorem Powstania

10.05.1863 - Tymczasowy Rząd Narodowy przekształca się w Rząd Narodowy.

08.08.1863 - bitwa pod Żyrzynem, zwycięstwo powstańców

17.10.1863 - Romuald Traugutt obejmuje władze dyktatorską nad powstaniem.

02.03.1864 - dekret Aleksandra II o uwłaszczeniu chłopów (miał on zniechęcić chłopów do powstania – i tak właśnie się stało)

11.04.1864 - Aresztowanie Romualda Traugutta.

05.08.1864 - Stracenie Romualda Traugutta i czterech członków Rządu Narodowego na stokach Cytadeli warszawskiej.

Aleksander Wyszkowski zostaje nowym dyktatorem powstania

12.1864 ostatnie walki na Podlasiu oddziału ks. Brzóska

25.05.1865 - Stracenie w Sokołowie Podlaskim ks. Stanisława Brzóska

Powstanie się kończy klęską Polaków.

Stanisław Brzóska był polskim duchownym rzymskokatolickim, generałem

i naczelnym kapelanem powstania styczniowego. Po ujęciu został powieszony w Sokołowie Podlaskim.

Romuald Traugutt- ps. „Michał Czarnecki” Był polskim generałem, dyktatorem powstania styczniowego, podczas którego podjął próbę reorganizacji oddziałów partyzanckich. Przystąpił także do uwłaszczania chłopów oraz nawiązał kontakty z europejskim ruchem rewolucyjnodemokratycznym.

Wiosną 1864 r. został aresztowany, a 5 sierpnia stracony na stokach

warszawskiej Cytadeli. Obecnie jest uważany za symbol walki o niepodległość.

W wojskach powstańczych służyło łącznie ok. 200 tysięcy ludzi. Zginęło ok. 30 tys. uczestników. Następstwem powstania styczniowego była też likwidacja odrębności i autonomii Królestwa Polskiego.

W latach 1864-1876 prowadzono bezwzględną rusyfikację. Zmieniono nazwę kraju na Przywiślański Kraj i podzielono na 10 guberni.

W 1866 zlikwidowany został odrębny budżet Królestwa, w 1869 zamknięto Szkołę Główną w

Warszawie, w miejsce, której utworzono uniwersytet rosyjski. Zakazano działalności oświatowej i kulturalnej w języku polskim, do szkół i urzędów administracyjnych wprowadzono język rosyjski, jako język oficjalny. Ostre represje dotknęły również Kościół katolicki i unicki.

Powstanie styczniowe ogromnie rozszerzyło i umocniło polską świadomość narodową i spowodowało ponowne wysunięcie sprawy polskiej na arenę międzynarodową.

Ten zryw narodowowyzwoleńczy miał również swoje odbicie w twórczości XIX i XX wieku zarówno literackiej m.in. Elizy Orzeszkowej, Marii. Dąbrowskiej, Stefana Żeromskiego i Bolesława Prusa oraz w malarstwie Artura Grottgera, Jana Matejki czy Maksymiliana Gierymskiego.

Dorota Dumala, Agata Wagner, Marta Karniewicz

Spotkanie z profesorem Krzysztofem Szwagrzykiem i wolontariuszami z kwatery „Ł”, czyli miejsca, gdzie polegli uczą żyjących.

19 lutego w naszej szkole odbyła się niezwykła lekcja historii. W ramach przygotowań do obchodów Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych odwiedził nas profesor Krzysztof Szwagrzyk, zastępca Prezesa Instytutu Pamięi Narodowej oraz pełniący obowiązki Dyrektora Biura Poszukiwań i Identyfikacji wraz z wolontariuszami. Goście zaprezentowali materiały zdjęciowe z prac poszukiwawczych, opowiedzieli o czarnych czasach okresu stalinowskiego i z pasją opowiadali, jaki wpływ miała na nich praca w ramach wolontariatu.

„Łączka”, która miała być miejscem hańby i zapomnienia stała się źródłem siły, nadziei i wiary wolnego narodu polskiego. Żołnierze Wyklęci stali się wzorem dla młodych, dla nas. Ich ideały, bo za nie zginęli, będą przyświecały następnym pokoleniom Polaków. **„Wrzucili Ich do dołów, a nie wiedzieli, że staną się ziarnem”** - te słowa przytoczone przez jednego z wolontariuszy zapadną nam na zawsze w pamięć.

p. Maciej Małagocki

TRENING Z WIOŚLARZAMI Z WTW

Dnia 26.02.2018r. w naszej szkole odbyło się spotkanie z wioślarzami z [Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego](#). Wśród nich była pani **AGNIESZKA RENC**, trenuje ona w Towarzystwie Wioślarskim którego jest wychowanką. Pani Agnieszka jest m.in. dwukrotną V-ce Mistrzynią Europy w 2009 i 2010 roku oraz Mistrzyni Świata w 2012 roku. Dwunastokrotnie zdobyła tytuł Mistrzyni Polski w barwach WTW.

Nasze spotkanie rozpoczęło się od prezentacji dokonań mistrzów. Następnie nasi goście zaproponowali dzieciom typową, wioślarską rozgrzewkę. Chętnie uczestniczyliśmy w proponowanych ćwiczeniach. Wśród najciekawszych zadań były:

- podział na grupy i wyścigi
- rozciąganie i skłony w dół z podestu
- ćwiczenia na mięśnie brzucha i równowagę.

Najwięcej entuzjazmu wśród zebranych wzbudziły trzy trenażery, czyli wiosła stacjonarne.

Dzieci próbowały uzyskać jak najlepsze wyniki. Kilkoro uczniów otrzymało wysokie noty i w nagrodę zaproszenia od naszych gości na prowadzone przez nich zajęcia. Było to ciekawe spotkanie i wielu moich kolegów zainteresowało się tym sportem.

Oliwia Stankiewicz kl. 6a

PRACE NASZYCH UCZNIÓW

OJCZYŻNA TO MÓJ DOM

Myślę, że słowo „dom” jest dla każdego człowieka bardzo ważne. To miejsce, gdzie przychodzimy na świat, dorastamy, kształtujemy swoje poglądy, planujemy przyszłość. Czujemy się w nim bezpiecznie. Najczęściej wypełniony jest miłością, troską najbliższych. Dom, to również ojczyzna. Radujemy się, gdy panuje w niej zgoda, gdy wszyscy jesteśmy dla siebie braćmi. Smutek ogarnia serca w czasie niezgody, wojen, czy przymusowej emigracji.

W literaturze świadczą o tym liczne przykłady. W Biblii mówi się wiele o Domu Bożym i roli rodziny w życiu człowieka. „Przypowieść o synu marnotrawnym” opowiada o dziejach młodszego syna bogatego gospodarza. Otrzymał on swoją cześć majątku i szybko roztrwonił ją w świecie. Zmuszony był pasać świnie i jadać z nimi. Skruszony powraca do domu, gdzie czeka na niego miłosierny ojciec i „otwarty dom”.

Kolejnym utworem poruszającym temat ojczyzny jest „Odyseja” Homera. Autor opisuje dwudziestoletnią tułaczkę Odysa. Mimo wielu przeciwności, główny bohater uparcie dąży do celu, jakim jest ojczyzna, wierna żona Penelopa i kochający syn Telemach. Przesłaniem utworu jest złota myśl, że każdy człowiek ma „swoją Itakę”.

Jan Kochanowski we fraszce „Na dom w Czarnolesie” chwali swój dom rodzinny i żywot. Porównuje go do gniazda ojczyżnego, gdzie może spokojnie żyć w zgodzie z naturą i ludźmi.

W negatywnym świetle przedstawiony zostaje dom w satyrze Ignacego Krasickiego „Żona modna”. Tytułowa bohaterka odrzuca polską kulturę, tradycje i obyczaje. Wpatrzona ślepo w modę francuską „wywraca do góry nogami” cały dom. Piotr – mąż, właściciel domu jest zupełnie bezradny na bezsensowne poczynania żony. On również nie jest bez winy, chciał zbudować dom na kruchych fundamentach.

W literaturze powojennej częstym motywem jest obraz utraconej bestialsko ojczyzny i domu. Ciekawym przykładem jest literatura Aleksandra Kamińskiego pt. „Kamienie na szaniec”. Akcja rozgrywa się w czasie II Wojny Światowej w trakcie okupacji niemieckiej. Grupa młodych ludzi w chwili zagrożenia ojczyzny staje do walki. Dom rodzinny, harcerstwo, szkoła ukształtowała ich charaktery i patriotyzm. Większość z nich ginie bohaterską śmiercią w walce z hitlerowskim wrogiem. Myślę, że nie zginęli na marne i dali świadectwo prawdziwej miłości do swojej ojczyzny.

Postaram się udowodnić, że również w poezji motyw domu i ojczyzny jest wielokrotnie poruszany. Już we wczesnym dzieciństwie „Katechizm polskiego dziecka” Władysława Bełzy. Płyne z niego nauka o miłości, szacunku, przywiązaniu do ojczyzny. Wolna ojczyzna – to szczęśliwy dom.

Kolejnym utworem, o którym warto wspomnieć jest „Rota” Marii Konopnickiej. Kolejne pokolenie Polaków składają przysięgę wierności ojczyźnie. Świadczą o tym słowa: „nie rzucim ziemi skąd nasz ród, Nie damy pogrześć mowy! Polski my naród polski ród. Królewski szczerp piastowy (...)”

Ciekawym przykładem wiersza opisującego motyw ojczyzny, jako domu jest utwór Tadeusza Różewicza „Oblicze wojny”. Aby poprzeć moje zdanie, zacytuję słowa poety:

„Ojczyzna to kraj
miejsce urodzenia
To jest ta mała najbliższa
Ojczyzna (...)”

Cytat ten pokazuje dom, jako ojczyznę, wspólnotę wszystkich ludzi żyjących na terenie Polski.

W malarstwie również odnajdziemy motyw domu rozumianego, jako ojczyzna. Przykładem będą dzieła Artura Grottgera. Jego cykl obrazów zatytułowanych „Polonia” przedstawia zniewolenie narodu polskiego i każdego domu i rodziny. Powstańcy nie potrafią żyć bez ojczyzny. Walczą o jej wolność, ponoszą niejednokrotną klęskę, lecz nie zaprzestają dalszych prób odzyskania Polski.

Podsumowując moje rozważania, pragnę stwierdzić, że na przestrzeni wieków temat ojczyzny, domu był poruszany przez wielu literatów, poetów, malarzy, czy innych artystów. Autorzy przytoczonych przeze mnie dzieł pragnęli przekazać jak wielką wartością w życiu każdego człowieka jest ojczyzna i gniazdo rodzinne.

Współczesne pokolenie powinno wsłuchać się i zapamiętać słowa Aleksandra Kamińskiego by starać się „pięknie żyć i pięknie umierać”.

Joanna Hańczuk kl. 7a

„Moje spotkanie z Żołnierzem Wyklętym”

Był już późny wieczór. Właśnie przypominałem sobie, że na jutro, na język polski, muszę oddać pracę z okazji Narodowego Święta Żołnierzy Wyklętych. Miało to być opowiadanie pod tytułem: "Moje spotkanie z żołnierzem wyklętym". Siedziałem, więc znudzony nad pustą kartką, nie mogąc zapełnić jej myślami. Po mniej więcej kwadransie zegar przestał tykać. Zakręciło mi się w głowie. Wskazówki na zegarze zaczęły się cofać z niesamowitą szybkością! Nagle mnie jakby zamroczyło. Gdy się ocknąłem poczułem, że leżę na ziemi, w lesie. Z trudem podniosłem się.

-Co tam się rusza w krzakach?!- krzyknął tubalny głos.

-Nie wiem panie majorze.- odrzekł drugi.

Wtedy wychyliłem głowę z krzaków.

-Nie strzelać!- krzyknął ktoś -To jakiś chłopak!

Ujrzałem obóz wojskowy i dwóch żołnierzy pochylających się nade mną.

-Skąd się tu wzięłeś?!- krzyknął właściciel tubalnego głosu, najwyraźniej dowódca.

-Nie wiem...- wyjąkałem.

-To wracaj szybko do domu! Nie mamy czasu. Oni mogą nas znaleźć w każdej chwili!

-Jacy oni?- spytałem, podnosząc się z ziemi.

-Ci parszywi bandyci - komuniści!

-Ale ja nie wiem, gdzie jestem! Nie wiem skąd się tu wzięłem!- próbowałem gorączkowo wyjaśnić dowódcy.

-Możesz pójść z nami. I tak dziś opuszczamy obozowisko.

-Dobrze. Ale tak właściwie to, który mamy rok? Czy wojna już się skończyła?- spytałem, coś przeczuwając.

-Chłopcze- dowódca zatrzymał się i ciężko westchnął -Zadajesz dziwne pytania, lecz na nie odpowiem. Mamy rok '48, ale dla nas wojna się jeszcze nie skończyła...

"A więc to są żołnierze wyklęci! Cofnąłem się w czasie!!"-byłem kompletnie zaskoczony.

Prowadzono mnie do obozu. Przedzieraliśmy się przez gęste krzaki. Gałęzie niespokojnie ocierały się o nasze ubrania. Po kilku minutach dotarliśmy na miejsce. Na niewielkiej polanie, okolonej gęstym lasem znajdowało się kilkanaście namiotów. Żołnierze krzatali się po obozie. Na środku, ciepłym blaskiem płonęło ognisko, a pyszny zapach grochówki rozjaśniał dusze Wojowników Niepodległości. Wkrótce posiłek był gotowy. Ze smakiem zjadłem prostą żołnierską strawę. Po skończonej grochówce żołnierze zaczęli czyścić broń i pakować prowiant. Dowódca wydawał rozkazy. Wtedy mnie olśniło. "Przecież to "Łupaszko"- omal nie zawołałem. Chwilę później podszedł do mnie jeden z żołnierzy, podając mi karabin i mundur.

-Przyda się każda para rąk!- zawołał i odszedł, czekając na dalsze rozkazy "Łupaszki".

-Ale ja nie umiem obsługiwać broni!- przestraszyłem się.

-Ja cię nauczę chłoptasiu.- rzucił ze śmiechem młody blondyn.

Leśny oddział siodłał konie. Zalano ognisko. Blondyn, zwracający się do mnie "chłoptasiu", próbował wyjaśnić mi zasady obsługi broni palnej. Wtedy dowódca skinął na mnie i kazał przyjść do siebie.

-Będziesz łącznikiem z obozem.- rzekł.

Dziwiłem się niesamowitemu posłuchowi żołnierzy u dowódcy. Poszliby za nim w ogień! Przepiękny i zarazem wzruszający widok stanowili oddani Ojczyźnie rycerze, dumnie siedzący na karych i kasztanowatych koniach. Ich rogatywki, zielone płaszcze żołnierskie i przewieszane przez ramię karabiny z bagnetami sprawiły, że łzy dumy zalśniły w moich oczach.

Przedzieraliśmy się przez las. Oddział przygotowywał się do zasadzki. Po piętnastu minutach rozległy się strzały. Wysoki brunet, który mnie osłaniał, upadł zalany krwią. Musiałem dostarczyć rozkazy do drugiej grupy operacyjnej. Wszędzie świstały pociski. Powietrze było ciężkie. Widziałem natarcie na opancerzone pojazdy UB-eków. Biegłem na oślep, byle jak najszybciej dotrzeć do dowódcy. Przeszedłem w bród małą rzekę i dostarczyłem rozkazy. Wtem poczułem ostry ból. Ktoś uderzył mnie kolbą w głowę, a cały świat począł wirować mi przed oczami. Obudziłem się w moim własnym pokoju, z głową na pustej kartce. Teraz już wiedziałem, co mam napisać. Natychmiast zabrałem się do pracy.

Bohaterscy żołnierze zostali "wyklęci" przez komunistów. Niestety tylko część z nich miała zginąć godnie, z bronią w ręku. Większość została zamordowana w katowniach UB. Teraz zwiemy ich Żołnierzami Wyklętymi. Jednak ich walka za Ojczyznę tylko z pozoru była daremna. Ponad 40 lat później odzyskaliśmy Wolność.

KU PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH - NIEZŁOMNYCH WOJOWNIKÓW NIEPODLEGŁOŚCI

Jakub Cieśluk kl. 6a

„WIELKANOC”

*Wierzbowe gałzki, tłum wiernych w kościele.
Kwitnące bazy, zdobne palmy w Niedzielę.
A później z koszykiem strojnym w kaplicy spotkanie,
Świąt Wielkanocnych radosne wyczekiwanie.*

*Wędliny, przystawki, cukrowe baranki,
Wykwintne potrawy, świąteczne pisanki.
Salatki i sosy, na zakwasie żurki,
baby, sękacze oraz mazurki.*

*Dzielenie się jajkiem, uroczyste śniadanie.
Radosne i wznioste rodzinne spotkanie.
To moment szczególny - wspólne świętowanie
Jezusa Chrystusa Zmartwychwstanie.*

KĄCIK JEZYKA POLSKIEGO

Łamańce językowe

1. No cóż, że ze Szwecji.
2. Szły pchły koło wody, pchła pchłę pchła do wody i ta pchła się popłakała, bo ją druga pcha popchała.
3. Na wyścigach wyścigowych wyścigowa wyścigówka wyścignęła wyścigową wyścigówkę numer cztery.
4. Warszawa w żwawej wrzawie, w Wawrze wrzy o Warszawie.
5. Stół z powyłamywanymi nogami.
6. Gdy pomorze nie pomoże, to pomoże może morze, a gdy morze nie pomoże to pomoże może Gdańsk.
7. Jola lojalna, Jola nielojalna
8. Rozrewolwerowany rewolwer.
9. W wysuszonych szerniałych trzciniowych szuwarach sześcionogi szczwany trzmiel bezczelnie szeleścił w szczawiu trzymając w szczękach strzęp szczypiorku i często trzepocąc skrzydłami.
10. Dżdżystym rankiem gżegzółki i piegże, zamiast wziąć się za dżdżownice, nazarły się na czczo miąższu rzeżuchy i rzędem rzygały do rozżarzonej brytfanny.

Weronika Czajkowska kl. 6a

CIEKAWOSTKI

Bajkoterapia czyli bajki-pomagajki dla małych i dużych

Bajkoterapia polega na wykorzystywaniu bajek i baśni w celach terapeutycznych, edukacyjnych czy relaksacyjnych. Dzięki tej formie zajęć dziecko poznaje kulturę, obyczaje, historię, uczy się rozumieć świat, w którym żyje, a także rozwija wyobraźnię i pogłębia swoje zainteresowania. Bajkoterapia może być również stosowana w celach terapeutycznych, ponieważ wyzwala różnego rodzaju emocje, pozwala odreagować napięcia oraz zaspokajać podstawowe potrzeby. Pozwala spojrzeć na problem z innej strony.

Bajki i baśnie mają duże znaczenie w rozwoju i wychowaniu dzieci:

- ✓ oddziałują na psychikę poprzez identyfikację z pozytywnym bohaterem;
- ✓ pozwalają rozpoznać wewnętrzne problemy oraz dają sposoby radzenia sobie z nimi;
- ✓ wspierają rozwój osobowości poprzez wyjaśnianie pojęć, odczuć, doznań dotyczących psychiki dziecka;
- ✓ zachęcają do aktywnego pokonywania napotkanych trudności oraz do nawiązywania pozytywnych relacji z innymi oraz światem przyrody.

Rodzaje bajek terapeutycznych

Bajki relaksacyjne - mające na celu odprężenie i uspokojenie dziecka. Pobudzają wyobraźnię oraz rozwijają umiejętność wizualizacji. Składają się z 3 części: pierwsza opiera się na rozluźnieniu i wpływa kojąco na układ nerwowy, druga wprowadza w stan relaksu, w trzeciej pojawia się energia pobudzająca do życia. Fabuła jest osadzona w miejscu dobrze znanym dziecku, spokojnym oraz bezpiecznym. Bohater bajki, a tym samym i dziecko, doświadcza wszystkimi zmysłami miejsca, w którym przebywa, słyszy, czuje i widzi. Bajki te mają na celu uspokojenie i wprowadzenie stanu relaksu. Lęki i zmartwienia odchodzą na dalszy plan.

Bajki psychoedukacyjne – ich celem jest zmniejszenie napięcia spowodowanego trudnymi sytuacjami życiowymi bądź wyobrażeniowymi oraz zapoczątkowanie zmian w zachowaniu dziecka. Bohater utworu przeważnie przeżywa problem i uczy jak w danym momencie powinien się zachować, dzięki czemu dziecko nabywa nowe doświadczenie oraz wzory postępowania.

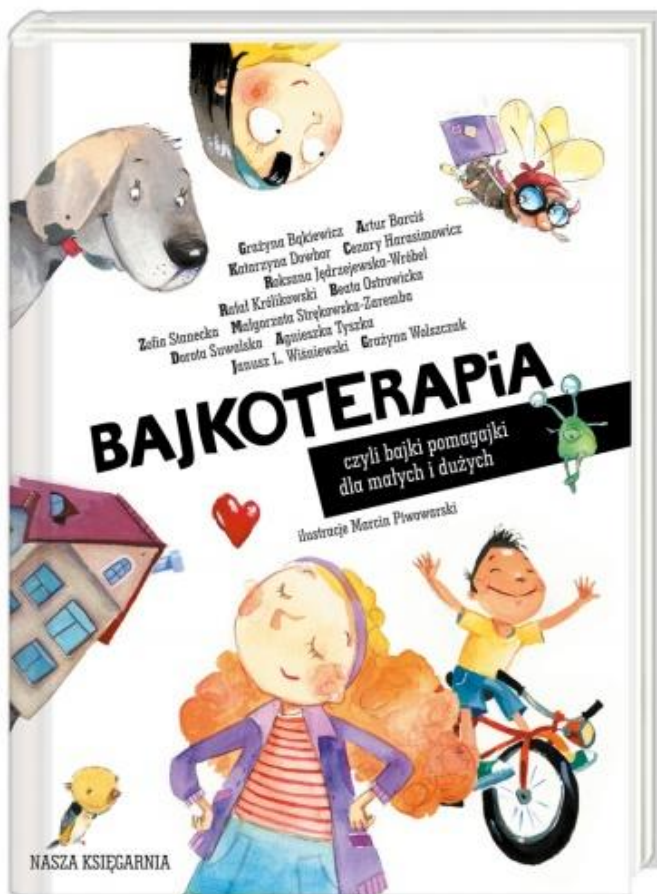
Bajki te wpływają na procesy poznawcze dziecka:

- ✓ wyjaśniają związki przyczynowo - skutkowe pomiędzy zdarzeniami, a odczuwanymi emocjami;

- ✓ pokazują inny sposób myślenia o sytuacji, w której znajduje się dziecko;
- ✓ pokazują, jak skutecznie działać;
- ✓ ułatwiają mówienie o problemach oraz dają możliwość poszukiwania sposobu ich rozwiązania.

Bajki psychoterapeutyczne – dostarczają nie tylko wiedzy potrzebnej do radzenia sobie w sytuacji trudnej emocjonalnie, ale również kompensują braki odpowiadające za zaspokojenie podstawowych potrzeb. Główny bohater jest dowartościowywany za swoje działanie, co buduje u dziecka pozytywne odczucia, emocje oraz obniża lęk. Postępowanie bohatera pokazuje jak radzić sobie z problemami, dzięki czemu dziecko zdobywa wiedzę jak się zachować w danej sytuacji.

p. Katarzyna Kapciak
Nauczyciel wspomagający

Tradycje wielkanocne w innych krajach

Niemcy

Wielki Piątek w Niemczech nie jest dniem ścisłego postu. Jest to dzień wolny od pracy, podczas którego odbywają się w Kościołach nabożeństwa, a po nich spotkania z księdzem, w czasie których wspólnie spożywany jest symboliczny posiłek składający się z wody, chleba i wina. Nieznany jest zwyczaj święcenia pokarmów w Wielką Sobotę.

W niektórych częściach Niemiec święcony jest ogień ze świecy paschalnej, którą zabiera się następnie do domu i zapala podczas spożywania posiłków. Przemijającym zwyczajem jest wspólne rodzinne palenie ogniska świątecznego mającego symbolizować pożegnanie zimy i gotowość na przybycie wiosny.

W Niedzielę Wielkanocną rozgrywana jest zabawa zwana potocznie szukaniem „zajączka”, podczas której dzieci poszukują ukrytych w ogrodzie lub mieszkaniu małych prezentów, kolorowych jajek lub czekoladowych zajączków. U naszych zachodnich sąsiadów świątecznymi dekoracjami są „bukiety wielkanocne”, czyli gałązki o zielonych listkach udekorowane wiszącymi kolorowymi pisankami lub wydmuszkami.

Wielka Brytania

Wielkanoc w Wielkiej Brytanii sięga czasów przed nastaniem chrześcijaństwa, a swoją nazwę (Easter) zawdzięcza anglosaskiej bogini wiosny Eostre, która była uosobieniem narodzin, szczęścia i płodności.

W Wielkiej Brytanii nie ma tradycji święcenia potraw. Wielka Sobota to czas wielu ulicznych festiwali. W pierwszy dzień świąt Brytyjczycy spotykają się z rodziną i przyjaciółmi, a po śniadaniu wybierają się do kościoła i na spacer. Przygotowuje się kosze z przysmakami, które zabierane są na wypad do parku czy wyjazd za miasto.

Rolling eggs – toczenie jaj. Grę wygrywa osoba, której jajko sturla się z górki najszybciej bez stłuczenia skorupki albo które rozbije się jako ostatnie.

Hiszpania

Wielkanoc jest najważniejszym świętem na Półwyspie Iberyjskim. Od Niedzieli Palmowej aż do Wielkanocy, na ulicach hiszpańskich miast pojawiają się tzw „pasos”, czyli ogromne platformy, przedstawiające sceny religijne i towarzyszące im zakapturzone twarze grzeszników, pokutujących za całoroczne złe uczynki i niosących ciężkie platformy z posągami świętych. Na północy kraju Święto Wielkanocy obchodzone jest w ciszy i skupieniu, podobnie jak ma to miejsce w Polsce, natomiast południe Hiszpanii świętuje ze znacznie większym przepychem.

Stany Zjednoczone

Amerykanie nie znają tradycji święcenia pokarmów w Wielką Sobotę. Najpopularniejszą wielkanocną potrawą jest gotowana szynka z ziemniakami i warzywami. Śniadanie wielkanocne spożywane jest najczęściej w restauracji. Nie ma zwyczaju dzielenie się jajkiem i składania sobie życzeń.

Symbolem Wielkanocnym jest królik - Easter Bunny. Tradycję tą do USA przynieśli imigranci z Niemiec. Królik przynosi w Wielkanoc dzieciom prezenty.

W Niedzielę Wielkanocną w wielu miastach odbywają się parady. Najsłynniejsza to Easter Parade w Nowym Jorku. Tego dnia Piątą Aleją przechadzają się eleganckie damy ubrane w strojach z dawnych epok

Francja

Wielkanoc w tym kraju nie jest obchodzona tak uroczyście jak w Polsce i traktowana jest bardziej jak wakacje niż wielkie, religijne Święto. Restauratorzy prześcigają się w przygotowaniu wyśmienitych posiłków, a Francuzi, którzy nie wyjechali na urlop poza miasto, spędzają ten czas wśród znajomych. Wielkanocny poranek to wielkie poszukiwanie czekoladowych smakołyków, ukrytych przez rodziców w zakątkach mieszkania czy w ogrodzie. Przez całe święta we francuskich miastach organizowana jest zabawa „Chasse aux oeufs” (Polowanie na jajka).

Obowiązkiem dorosłych (dziadków, chrestnych rodziców) jest obdarowywanie najmłodszych prezentami z czekolady

Michalina Danilczuk kl.6a

WIELKI POST

>CO TO WŁAŚCIWIE JEST?

-Wielki Post to ważny dla chrześcijan okres przygotowawczy przed Zmartwychwstaniem Pana Jezusa. W trakcie Wielkiego Postu często odbywają się rekolekcje, które mają za zadanie przybliżyć nas do Boga.

-Trwa on 40 dni, ponieważ Pan Jezus pościł przez tyle czasu na pustyni, kuszony przez szatana.

>JAK ZAWIERZYĆ TEN CZAS BOGU?

-W Wielkim Poście warto odmówić sobie jakiejś przyjemności np. jedzenia słodczy, czy gry na telefonie lub komputerze.

-Można też uczęszczać na nabożeństwa drogi krzyżowej odbywającej się w każdy piątek, oraz na nabożeństwa gorzkich żali.

> JAKIE SĄ JEGO SYMBOLE?

-Kolor fioletowy-symbolizuje ducha pokuty, żalobę oraz godność.

-posypanie głowy popiołem- odbywa się w Środę Popielcową i symbolizuje to, że pan Bóg stworzył nas z prochu. Podczas posypania popiołem kapłan wypowiada słowa: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”,

Modlitwa

Post

Jałmużna

Tymoteusz Wyrwa kl. 6a

KĄCIK KULINARNY

Żurek z kiełbasą i chrzanem

Składniki:

- Ok. 300 g białej kiełbasy
- 500 ml bulionu warzywnego
- 500 ml żuru
- 2 ząbki czosnku
- 1 cebula
- 3 łyżki oleju
- 1 łyżka chrzanu
- 1/2 szklanki kwaśnej śmietany
- 4 jaja
- Liście laurowe
- Sól morską
- Pieprz
- Kolendra

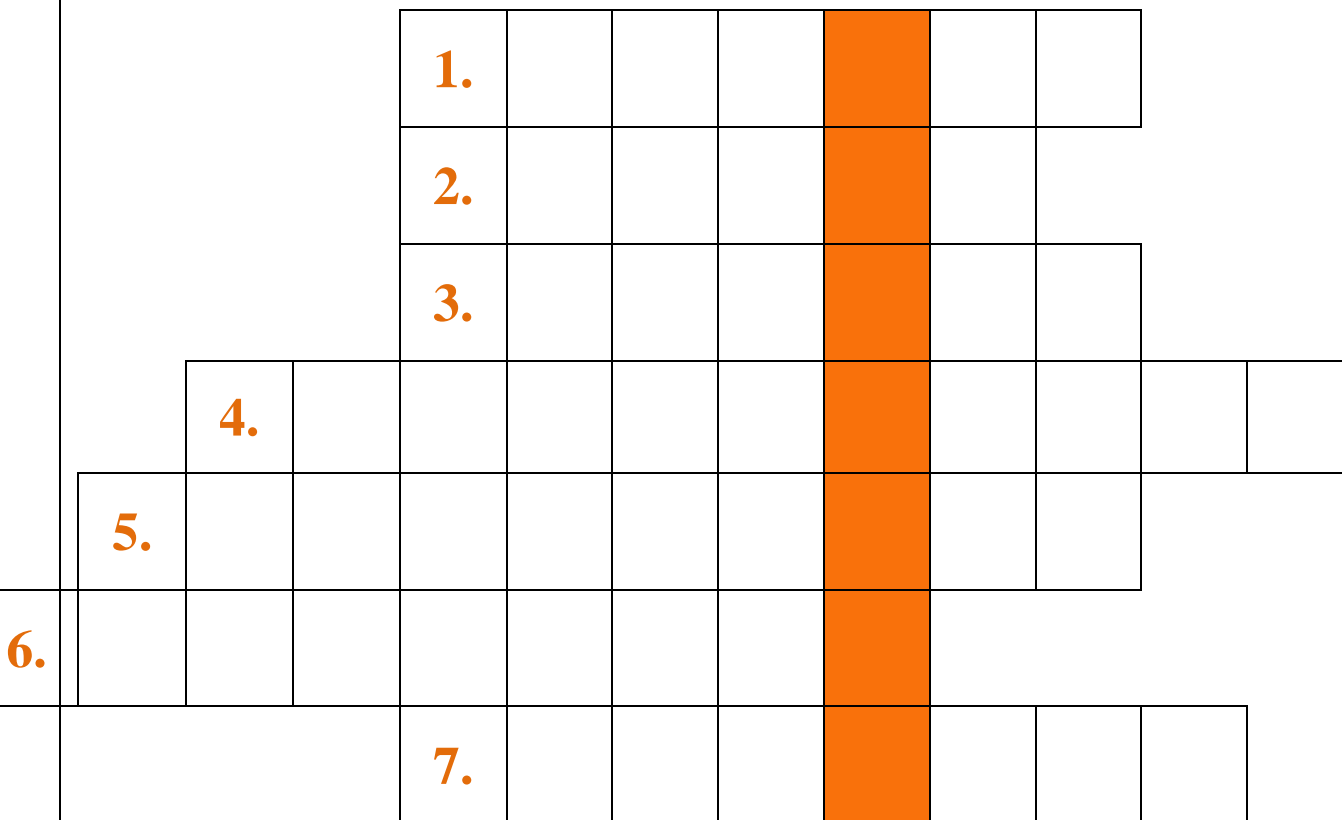

Sposób przygotowania:

1. Cebulę pokrój w kostkę, zeszklij na oleju.
2. Do gotującego się bulionu włóż kiełbasę, liść laurowy, gotuj ok. 20 minut.
3. Wyjmij kiełbasę, wywar przecedź, wlej żur, dodaj cebulę i zagotuj, często mieszając.
4. Dopraw śmietaną, roztartym ząbkiem czosnku, solą, pieprzem i chrzanem.
5. Zupę podawaj z połówkami jaj ugotowanych na twardo i pokrojoną w plastry kiełbasą.

Franciszek Kulig kl. 6a

Wielkanocna krzyżówka

1. ... i sól wkładamy do święconki.
2. Na wiosnę zaczynają rosnać na wierzbach.
3. Pora roku podczas, której obchodzimy Wielkanoc.
4. Jajko i ... są symbolami nowego życia.
5. W Wielką Sobotę idziemy do kościoła, aby poświęcić
6. ... wielkanocny – według tradycji chodzi z koszykiem wielkanocnym i zostawia drobne upominki i słodycze.
7. Liturgicznym symbolem Wielkanocy jest ... z czerwoną chorągwią, symbol męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

Amelia Borkowska kl. 6a

Redakcja „Zaimka”

„Zaimek”, Gazetka szkolna Szkoły Podstawowej Zakonu Pijarów im. O. Onufrego Kopczyńskiego w Warszawie. Adres redakcji: 00-704 Warszawa - Siekierki, ul. Gwintowa 3, tel. (22) 841-28-76, kontakt e-mail: zaimek.pijarzy@gmail.com

Artykuły napisali: p. Łukasiewicz, p. K. Foks, p. K. Kapciak, M. Małagocki

Uczniowie: A. Wagner, D. Dumala, M. Karniewicz, J. Podpora, F. Zagórski, J. Cieśluk, M. Danilczk, O. Stankiewicz, A. Borkowska, W. Czajkowska, F. Kulig, T. Wyrwa, J. Hańczuk, K. Dąbrowska

Opieka redakcyjna – p. Sylwia Łaniewska

Druk i oprawa techniczna - p. Radosław Dudkowski, p. M. Szlachcic

ZAIMEK